

Publicerad 2014-06-01 22:47 av Schizooliza

Till doften av skog..

Det oförutsägbara skeendet

En kvinna med sitt mörka hår i en knut i nacken trevar sig plötsligt fram på mossen där jag står, lutad snett bakom en stor sten. Det är skymning och solnedgången speglar sig i vattnet en bit ned i den lilla skogstjärnen.

Kvinnan är barfota och jag skönjer hennes nakna kropp mellan tallarnas skuggor, björkris och sly. Hon tycks ej se mig så jag hukar mig i skydd av stenen. Luften är varm och något får mig att vilja fortsätta att titta. Då stryker hon tillrätta en slinga av det långa mörka håret som trillat ned medan hon böjer sig ner invid vattenbrynet och sträcker ner sina händer.

Så sätter hon sig ner med ryggen mot mig och jag hör hur hon sprätter med fingrarna i vattnet. Som om hon lekte med fiskarna. Det kluckar behagligt och över den lilla tjärnen sprids ekot av en kvinnas skratt.

Solnedgångens sprakande rödorange spegelbild i det blanka vattnet bränner hela denna lilla oas av glödande hetta. En erotisk doft av renhet, jungfrulighet - ja något mycket urmoderligt, omfamnar mig och denna kvinna där hon sitter med spelande skuggor på sin ryggtafla.

Två svalor möts i skyn i jakten på en mygga.

Så reser jag mig sakta upp och borstar försiktigt av mig skogsmossa och lavar från mina knän.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Schizooliza med Poeter.se id #43022 innehar upphovsrätten